

storiti ukazal, ker se je bati, pravi minister, da nebi ljudje nevoljni bili na sedanje ministre. — Sedaj imamo dvojno gosposko v deželi, kar je preveč; to čutijo tudi liberalci, pa si ne morejo pomagati in nekateri hočejo sedaj število uradnikov pri okrajnih glavarstvih pomnožiti. Temu je ugovarjalo veliko poslancev, najbolj ostro pa naš slovenski poslanec g. Herman, ki je pri tej priliki celo centralistično sistemo strašno zdeloval. Rekel je, da so centralisti po „politični goljušiji“ se dokopali do svoje nadvlade in da zato ne bo boljše, dokler ne dobijo dežele, narodi in Cerkev, kar vsakemu gre. — Grof Andrassy je zbolel, menda ima le kar politično bolezen in da bo moral zapustiti ministerski stol; — to bi bilo dobro znamenje, sicer se nam je res bati, da dobimo vojsko z Rusi zavolj razburjenih Magjarov in gujilih Turkov. Magjarski državni zbor bo sklenol postaviti zoper ožerube ter se ne bo smelo po sodnji tiritjati več nego 8%. Pri nas bi take postave tudi treba bilo. — Ubogim ljudem, ki so pred Turki iz Bosnije v Hrvatsko pribežali, se strašno godi; veliko jih je že glada umrlo; 10. nov. se je v Gračac pripeljalo 700 bosenskih beguncev, katerim so od mraza, lakote in bolezni na potu pomrli skoro vsi otroci. Kamo je le v Evropi odšla krščanska ljubezen, ki bi vendar enkrat ustavila turško silo in konec storila neizmernemu trpljenju kristijanov na Turškem!?

Vnanje države. Ravnokar se je po Mariboru vest raznesla, da bodo vsaki čas avstrijski vojaki, kateri so na odpusto, po telegrafu pozvani k njihovim regimentom. To kaže, da je evropski mir res v največji nevarnosti, to pa vse zavolj Turkov. Ruski car se je iz Livadije vrnil domov v Petrograd čez glavno mesto Moskavo. Tukaj je zbral okoli sebe rusko dostojanstvo in mestno zastopništvo ter slovesno rekel: vem, da ima vsa Rusija z menoj vred živo sočutje za trpljenje naših slovanskih sobratov na Turškem. Jaz bodem v Carigradu zahteval pravico za kristijane in če nje pri Turkih ne dosežem, imam trdno voljo ravnati samostalno in prepričan sem, da se bo cela Rusija na moj klic vzdignola. Bog nam pomagaj dovršiti naš sveti poklic. Ta nagovor kaže, da bo Rusija šla turškim kristijanom na pomoč. Vojne priprave nam to potrjujejo. Vsa mesta na morji, zlasti Odesa so že tako utvrđena, da jim ne bode ne turško, ne angleško brodovje zamoglo kaj škoditi; 13. nov. je izišel ukaz, takoj napraviti 6 vojnih korov ali oddelkov iz vojakov 3 južnih gubernij namreč v Odesi, Harkovem in v Kijevu. Veliki knez Konstantin, brat carov, bo jim višji poveljnik. Vsa Rusija je razburjena, mesta darujejo na milijone denarja, vojaki pa gorijo želja znositi se nad Turkom. — Kaj bo storila Avstrija, to še ni znano. — Prus drži nepremakljivo z Rusi in celo nemški katoličani se proti nam čudno obnašajo, pravijo, da bo Nemčija prej ali slej pograbila avstrijske dežele, v katerih Nemci živijo.

Tako so se drznoli govoriti javno v državnem zboru v Berlinu. To so nam nevarni glasovi! Francozi delajo priprave za novo svetovno razstavo v Parizu, ki se ima že meseca februarja 1877 odpreti; delajo celo po nedeljah; to pač za katoliške Francoze ni lepo. — Na Italijanskem so liberalci dobili pri volitvah velikansko večino; katoličani se volitev niso hotli udeležiti. Tem bolj se je bati, da bo sedaj Italija prilično vzela Turkom deželo Tunis in celo proti Avstriji vojsko začela? Angleži pomnožujejo svoje brodovje in pošiljajo vedno več vojakov v Azijo in govoreca gre, da bodo šli Turka branit in si za plačilo vzeli bogato egiptovsko deželo z dragim Sueškim prekopom. Zasedli so tudi že deželo Beludžistan in se iz Indije pomeknoli bliže Rusom. — Črnogorci so ulovljenih pa tudi drugih Turkov rešeni, prve so izpustili, drugi pa so zlasti Muktar-paša in Derviš-paša sami odstopili od črnogorskih mej. Srbi so večji del vojakov spustili domov, ob enem se pa marljivo delajo priprave na novo vojsko v zvezi z Rusijo, od koder je došlo zopet 150 oficirjev. — Turki, videvši, da stojijo pred rusko vojsko, se povsod pripravljajo na boj, zlasti utvrđujejo mesta Vidin, Ruščuk, Silistrijo in Šumlo v Evropi, v Aziji pa Erzerum Kars in Batum, ki so blizu ruske meje. V Drinopolju zbirajo 96 bataljonov, v Donavo so poslali dva monitorja ali dve železni ladji, da Rusom branijo prehod; Grkom je pripeljala nova ladja oklopnica iz Francoskega 15.000 pušek in 1 milijon patronov. Grška, Srbija, Črnogora s vstaži vred in Rumunija zamorejo skupaj gotovo 300.000 vojakov na noge postaviti zoper Turke. Rusi pa bodo odločili!

Za poduk in kratek čas.

Freimavrerji, sedanji antikristi.

+ Posvetni vladarji bi morali, po izgledu poglavarjev katoliške Cerkve, tajna društva obsoditi in prepovedati, sicer bodo se prej ali slej dopolnile besede sv. Alfonza Liguorjanskega, ki je freimavrerje dobro spoznal ter o njih rekel: „Ta svojat bo enkrat pogubila — ne Cerkev, ampak države in vladarje. Vladarji jo prezirajo; zato bodo prepozno spoznali kvar, ki so si ga naredili. Ljudje, ki Boga ne spoštujejo, bodo še menj spoštovali vladarje“.

Posvetne vlade bi tedaj ne smele tajnih društev prezirati, pa tudi se jih ne bati, ampak odločno bi morale vsa prepovedati in njihova načela odstraniti iz državnega življenja. Najpred bi se morale vse obstoječe družbe freimavrerjev razpustiti in ustanovljenje novih prepovedati. Vlada ima za to pravico, ker tajne družbe z nepoznanimi zakoni in voditelji, zvezane z enakimi družbami celega sveta, so neodvisna tajna država v državi, česar ne sme nobena vlada trpeti. Tako pravico ima posvetna vlada tudi za to, ker tajnost vzbuja

sum, da nameni tajnih društev niso poštene in koristni občemu blagru, torej jih vlada ne sme trpeti. Dalje ima vlada pravico, svojim uradnikom zapovedati, naj iz takih društev izstopijo, ker nihče ne more dvema gospodoma služiti; drugim podložnim pa sme to zdaj zapovedati s toliko večjo pravico, ker so v konstitucionalnih državah dovoljene za vsak pošten namen javne družbe.

Zraven tega bi morale vlade odstraniti iz državnega življenja vsa kriva načela freimavrska, duh freimavrski, ki v družbi zavira krepko razvijanje krščanskega duha. Mi mislimo s tem tisti duh, ki ga zastopa novošegni liberalizem razširjač neverstvo, zanikajoč človeško odvisnost od Boga, od cerkvene in posvetne oblasti, ustanovljajoč države brez Boga, ljudstva brez vere, šole brez katekizma, družine brez zakramenta, sploh ves red brez krščanstva.

Prevrat v tem obziru pač freimavrerjem ne bi bil dovoljen in kričali bi na vse grlo, dokler bi si upali; ko bi pa videli, da je vladam resnica, bi potihno in zgino. Dokler se kdo s svojim sovražnikom pogaja, kaže, da se ga boji in to sovražniku daje še večjo srčnost in drznost. Sicer pa mi nismo poklicani dajati vladam svetov, kako in kaj naj storijo, da dosežejo svoj imeniten poklic: ohraniti in pospeševati mir in srečo med svojimi podložnimi; zato še damo le posameznim nekatere dobrohotne nasvete, kako se naj vsak za se obnaša ter upira delovanju freimavrerjev. Postavimo se najpred na temelj krščanstva, širimo njegova načela in pobijajmo protivna z besedo in z peresom. Novine in knjige, ki širijo brezbožna in neverska načela, vrzimo iz svojih hiš, ker je grešno podpirati in hraniti, kar je sovražno Kristusu in njegovej Cerkvi. Kakor si freimavrerji prizadevajo, da nam mladino odvzamejo in po svojih načelih odgojijo, tako si moramo mi prizadevati, da uni tega ne dosežejo, ampak da se nam otroci odgojijo na temelju katoliške vere. In kakor freimavrerji tiščijo povsod svoje privržence naprej, tako bodi naša skrb, da na važna mesta pridejo le pravi vestni kristijani, ki so zmiraj tudi najboljši domoljubi. H koncu bi še radi dostavili sledečo važno opazko: Mi ne mislimo, da bi se med nami Slovenci že freimavrerstvo nahajalo; ali zato bi vendar zmiraj morali gledati, da pri volitvah ne damo komur koli svojega glasa, ampak samo možem, ki so pripravljene braniti ne le naše politične in narodne, ampak tudi naše verske pravice, kajti mi nismo le Slovenci, ampak katoliški Slovenci. Teh načel se držoč, stojmo vsak na svojem mestu ljubeči in braneči svoje in katoliške Cerkve pravice. Kdor je zmožen, naj dela z peresom, drugi z besedo in spet drugi z denarjem, kdor pa premore, naj dela s tem in unim za sveto reč. Tako borenje za dobro nasproti hudemu obstoji že od začetka sveta in bo do njegovega konca. Konečna zmaga bo pa zmiraj na pravični strani. — Starodavna pravlica pripoveduje, da

je velikanska egiptovska piramida (ogromen zidan spomenik na grobih egiptovskih kraljev) stala že pred vesoljnim potopom. Ob potopu so vode pokrivalo celo zemljo in kar je na njej, samo ta piramida je gledala iz vode, in ko so vode odtekle, stala je edina med razvalinami sveta trdna in močna, kakor poprej. Nam se dozdeva, ta piramida podoba skale sv. katoliške Cerkve. Iz pokončevajočega preseljevanja narodov, izmed krvavih bojov in divjih prekučij, izmed zmešnjav brezštevilnih krivover in socialnih homatij, v katerih je brez števila tronov porušenih bilo, ohranil se je edino sedež sv. Petra. Po vsaki taki nevihti je poglavar katoliške Cerkve na stolu sv. Petra vstal ter spet mir in red po svetu naredil. To nam daje poročstvo, da ga tudi v prihodnje ne bo nobena sila zrušila: naj tedaj hrujejo valovi antikristov, naj podirajo in rušijo — pokončali in porušili bodo morebiti vse, samo skale sv. Petra ne. Papež bo po končani nevihti kot zmagovalce spet vstal ter premaganim ponudil oljko miru v znamenje obnovljenega krščanskega reda na svetu.

Janez Skuhala.

Smešničar 47. Mož je imel ženo, ki se mu je nalašč bolena naredila in rekla: ej, ljubi moj Juri, pojdi h dohtarju in mi prinesi „flajšter“. Juri se poda takoj k zdravniku in reče: gospod dohtar Flajšter, flajšter! Ta pa je mislil, da ga ima Juri za flajšter in ga plosne za vsako uho enkrat. Juri se obrne in gre domov. Žena mu precej reče: Juri, si dobil flajšter. Mož jej odgovori: dobil sem in prinesel dva, ter počti ženo za uho! Žena sedaj brz zdrava skoči kvišku, Juri pa hiti nazaj k zdravniku. Ko ga ta zagleda, mu reče, smeje se: no, Juri, so pomagali flajštri. Juri: „gospod, dobro so pomagali, pa še obeh niti porabil nisem, enega prinesem nazaj“ — in plosne prav živo zdravnika za uho in odide domov.

Razne stvari.

(Za jugoslovanske pribegle reve) je iz Lembaha nad Mariborom poslal g. G. K. 10 fl. Prenesek 13 fl. 60 kr. Skup 23 fl. 60 kr.

(Nova šola) v Lembahu bo 20. nov. t. l. slovesno odprta in blagoslovljena. Poslopje je lepo, da je kaj.

(Zima) je po vsej Evropi tako hudo potegnola, da že take dolgo ne pomnijo, zlasti ostrá je na Srbskem, Rumunskem in Turškem; v Hercegovini je 37 turških vojakov in 20 konjev zmrznolo.

(Za telegrafiranje) se bo plačilo znižalo na 30 kr. od 10 besed.

(Pogorel) je Franc Mastnjak v Račici za Celjem, škoda se ceni na 230 fl.

(Svitli cesar) so za zidanje nove šole pri št. Jungertu na Pohorju podarili 200 fl.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg.: Balon 22 gld., J. Bapt. Kunej 11 gld., Turin 11 gld.